

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XXXVII. Capitel. Hvorudj den sande Menniskens lyksalighed bestaaer.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

Det XXXVII. Capitel.

Hvorudi den sande Menniskens
lyksalighed bestaaer.

Uder os forfatte og tilskrive sin-
det det ypperste og beste gode :
Thi det hafver intet paa sig
med vores gode / dersom vi tager
derfra den beste deel / som vi eyer / og
tillegger det den ringiste / som er nefn-
lig vore sandse / hvilke ere meere for-
anderlige end de umalende besters.
Udi kiødet maa vi ikke sette vores stør-
ste lyksalighed / det er det sande og rette
gode / som fornufften giver os ; Hvil-
ket er fast og åvig-varende / som ikke
kand forfare / aftage eller formin-
skes. Men alle andre ting siunes
ikkun at være gode / og hafver vel
navn for at skulle være fuldkomme /
men ere dog ikke af natur og egen-
skab ret gode / men det maa vi
vide / at de ere vores trälle og tiene-
re / og ikke en part og deel af vores
rette

gode. Vi kunde vel lade dennem
 blive hos os / men dog saaledes og
 paa den maade / at vi ihukommer at
 de høre os ikke til / omendstiont vi ha-
 ver dennem udi vores eye / og derfor
 bør de ogsaa at regnes for det aller-
 ringiste og foragteligste / af hvilket in-
 gen bør at ophøje sig / eller giøre sig
 hoffårdig : Thi hvad er daarliger
 end at nogen ville hoffårdige sig af
 det / som hand ikke self haver giort.
 Lader os derfor legge alle disse ting
 af veien og til side / og ikke henge vo-
 res hjerter for hart paa dennem / paa
 det at dersom de bliver tagne fra os /
 vi da kand miste og undbare dennem
 uden nogen vores skade og fordervelse ;
 Og lader os endeligen bruge denuent
 sparsommeligen / ligesom de alleniste
 vare henlagde hos os / og skulle strax
 kræves igien. Der *Stilbi* Faderne
 land var kommet under fremmed øfrig-
 hed / og hand hafde mist hans hustrue
 og børn / og aldt det hand hafde var
 opbrændt / saa at hand allene self var
 blefvet til overs / og *Demetrius* spurte
 hannem ad: om hand hafde mistet me-
 get / svarede hand ney / og sagde :
 Jeg

Jeg haver endnu aldt mit ubeskaaret/
 nefnlig min retfærdighed / fromhed /
 maadelighed og forsigtighed : Thj der-
 som / sagde hand / ens eget gode ikke
 synes harnem det fornemste og ypper-
 ligste / da er hand den allerelendigste /
 om hand endstiont var Herre over
 den gandske verden. Den som agter
 sig selv ulyksaligst / hand er meget
 elendig / om hand end raadde for den
 gandske verden.

Det XXXVIII. Capitel.

Mand skall vell skille sig af med
 sine synder og laster førend
 døden overfalder.

DEt er en falsk meening / som
 mange hafver at ingen gaar
 anderledes af verden / end som
 hand kom ind udi hende : Thj vi ere
 dog meget verre / naar vi døe / end
 naar vi fødes ; Og dette er vores
 egen og ikke naturens skyld og last ;
 Hun kunde med billighed flage over
 os